

have et Certifikat. Fabriksinspektoratet har nemlig fremsat den Tanke, at det vilde være en stor Vættelse, baade for Ejerne og Brugerne af Dampkedler, saavel som for selve Inspektoratet, om de Folk, der ere egnede til at passe Kedler, alle havde et Slags Bevis derved, og Certifikatet koster det ikke Spor af Ulejlighed at faa. Naar en Mand, der har en Kedel af anden Klasse, staar uden Kedelpasser, og der melder sig en, som er villig til at passe Kedelen, fremviser han sine Attester, og saa kan han straks antages — kun at han ikke maa tiltræde sin Virksomhed, før han har faaet Certifikatet. Fabriksinspektoratet er pligtigt til at udlevere Certifikatet, med mindre der skulde vise sig Misligheder ved Attesterne. Det er altsaa ikke andet end en Kontrol med Hensyn til Attesternes Paalidelighed, der paahviler Inspektoratet. Og paa den anden Side vil Certifikatet give enhver Mand, der har det, en vis Selvsølelse, give ham Bevidsthed om, at han med Certifikatet i Haanden kan henvende sig, hvor han vil, og vente en gunstig Modtagelse. Certifikatet er derfor af Udvalget blevet betragtet som et meget vælgørende Tillæg til Lovforslaget, som et af de Momenter, der forsjone med, at man løser paa saa mange Sider, forsjoner med, at man borttager meget af det strenge, der før syntes at findes i Lovforslaget.

Jeg skal nu gennemgaa de enkelte Endringsforslag. — Endringsforslag Nr. 1 er ikke andet end en Tydeliggørelse af Udtrykket. — Det samme gælder om Endringsforslag Nr. 2, Udtrykkene: den, der „selvstændig passer“, og den, som „forestaar Pasningen“, skulle efter Forslaget stilles lige. — Endringsforslag Nr. 3 er det Endringsforslag, som jeg før berørte. Det gælder de private Jernbaner, hvis Lokomotivførere, Kedelpassere og Maskinfolk ere underkastede særlige Anordninger, og som beholde fuldstændig og uforandret deres tidligere Stilling. — Endringsforslag Nr. 4 gaar ud paa at stelne mellem de farlige og usfarlige Kedelanlæg, idet det sætter Grænsen, om hvor der er „to eller flere samvirkende Kedler“. — Endringsforslag Nr. 5 er kun en Omredaktion. — Endringsforslag Nr. 6 har atter til Maal nøje at angive, hvad man forstaar ved farlige Num. — Under Nr. 7 er Hensigten at bestemme, at de moralste Fordringer om „Odruelighed“ og „Paalidelighed“ ogsaa skulle stilles for Kedelpassere af første Klasse, hvad der aabenbart er Lovforslagets Mening, men rimeligvis er bleven udeladt af en Intuitus. — Nr. 8 og 9 ere kun Redaktionsændringer. Tanken var fremme allerede i Fjor. Den

gaar ud paa ikke at bruge Udtrykket „Maskinpassere“, men „Kedelpassere“, idet Loven om Dampmaskinledler har Udtrykket „Maskinpassere“ om Folk, til hvem der stilles langt større Fordringer end her. For at undgaa Forbeksling har man valgt her at bruge Ordet Kedelpassere. — Nr. 10 er kun en Redaktionsændring. — I Nr. 11 foreslaar man Grænsealderen for at fra 18 til 20 Aar, da man mener, at baade i Byerne og paa Landet kan ikke en Mand betragtes som fuldt moden, før han har naaet Sneesen.

Saa komme vi til Nr. 12. Det bestemmer, at en Kedelpasser af anden Klasse, der i en bestemt Tid har røgtet sit Hverv til fuldstændig Tilfredshed, kan, naar han ønsker det, tage Prøven for at blive Kedelpasser af første Klasse, og da kræves der ikke af ham den praktiske Uddannelse, som ellers er Forudsætningen for dem, der indstille sig til Prøve for at blive Kedelpassere af første Klasse. Man mener, at han gennem sin tidligere Virksomhed som Kedelpasser af anden Klasse har maattet erhverve sig saa megen praktisk Færdighed, at han ikke behøver den forudgaaende Uddannelse.

Jeg kommer saa til § 4. Denne Paragraf gaar jo ud paa nøje at præcisere, hvilke Fordringer, der skulle stilles til Kedelpassere af 2den Klasse. Det har været et af de vanskelige Punkter at komme over i Lovforslaget. Man har ment efter de Erfaringer, man har gjort, og efter de mange Uheld, der ere indtruffne, og som vilde have ført til Tab af Mennekeliiv, naar ikke Tilfældigheder havde forhindret det, at man over for disse Kendsgerninger dog burde holde paa, at disse Mennekeliiv skulde have en lille Smule Begreb om, hvad de paatage sig. Endringsforslaget om en ny Affattelse af Paragraffen er affattet med megen Omhu med dette Formaal for Øje, og saaledes som det nu foreligger, have alle Udvalgets Medlemmer været enige om at slutte sig til det. Det indfører de Certifikater, jeg før talte om, som netop ere et Forsøg paa at højne Kedelpassernes Selvsølelse, deres Bevidsthed om, at de bære et vist Ansvar. Bevæber man dem disse Certifikater, gaar man ud fra, at det er for strenge Fordringer, der her stilles, tror jeg, at Lovforslaget dermed vil staa i Fare for ikke at kunne gennemføres. — Jeg har, da jeg kom op i Salen i Dag, faaet et Underendringsforslag netop til dette og det følgende Endringsforslag. Da jeg ikke har faaet Tid til at konferere med de ærede Medlemmer, der have stillet dem, vil jeg afvente deres Udtalelser, inden jeg kommer ind paa dem. Endnu mindre har jeg haft Tid til en